

von

Erzbischof
Philoxenus Mattias Nayis
Patriarcharvikar
der Erzdiözese von Deutschland

Erzbischof
Philoxenus Mattias Nayis
Patriarcharvikar
der Erzdiözese von Deutschland

HIRTEN LIED

Geistliche Worte
für syrisch-orthodoxe Jugendliche

Für
das zweite bundesweite Zusammentreffen
aller Jugendlichen.

Samstag, 13. Juli 2013

in Kirchhausen-Heilbronn

Jugendvereinigung

der Syrisch-Orthodoxen Kirche von Antiochien
in Deutschland

Jugend

von

Erzbischof

Philoxenus Mattias Nayis

Patriarchalvikar

der Erzdiözese von Deutschland

Gesponsert

Daniyel Budak • Suheyra Agirman • Mesut Agirman • Habib Temiz
Zela Malle • George Murad • Süleyman Edis • Gabriel Agirman
Sakay Budak • Goldberg GmbH • Gabriyel Varli
Ferit Agirman • Gabriel Varli • Fehmi Celik • Tomas Agirman
Yakup Agirman

Hirten Lied

Herausgeber:	Philoxenus Mattias Nayis
Layout:	Landeskoordinationsstelle des syr.-orth. Religionslehre in NRW
Deutsche Übersetzung:	Pfarrer Eliyo Celik
Zusammenfassung:	Dr. Georg Bubolz
Auflage:	2000 Rheda-Wiedenbrück, Juli 2013

Hirten Lied
Geistliche Worte
für syrisch-orthodoxe Jugendliche

Liebe Jugendliche,

seitdem mir die Aufgabe angetragen wurde, das Amt des Bischofs in Deutschland wahrzunehmen, habe ich oft über die Jugend in unserer Kirche hier in Deutschland nachgedacht. Denn unsere Gemeinschaft lebt von der Jugend. Ihr seid die Zukunft, freilich eine Zukunft, die aus der Verwurzelung in der Vergangenheit in der Gegenwart hier und jetzt lebt und wirkt. Eure Großeltern und Eltern sind größtenteils noch im Orient geboren und haben den Exodus in die neue Heimat, nach Deutschland, vollzogen. Sie haben ihre Identität aus den Bezügen zur syro-aramäischen Kultur, Sprache und Religion gewahrt; sie haben sich in die deutsche Gesellschaft integriert und waren doch bemüht, sich nicht vollständig zu assimilieren. Es liegt mir sehr am Herzen, dass auch Ihr, die Ihr zum größten Teil in Deutschland geboren wurdet, die kulturelle Identität unseres Volkes und unserer Kirche weitertragen könnt. Daher möchte ich Euch Hilfen anbieten, wie Ihr Eure Identität in Einklang mit den Traditionen unserer Religion und mit den Erfordernissen der modernen Welt bringen könnt. Das ist nicht einfach. Oft scheint es wie eine Gratwanderung über einen Bergkamm zu sein, bei der man abstürzen kann,

wenn man nicht an einem Geländer Halt finden kann.

Was ich Euch sagen möchte, ist als ein solches Geländer zu verstehen, das Euch nicht gängeln will, aber helfen kann, in schwierigem Gelände nicht zu Schaden zu kommen.

1. Ganz besonders wichtig ist es mir, Euch zu sagen, dass Ihr Euch von Gott geliebt wissen dürft. Wie ein Vater oder wie eine Mutter ist er in den Höhen und Tiefen unseres Lebens zugegen. Denkt daran, dass Ihr Euch Zeit für die Begegnung mit Gott nehmt, das Gebet und die liturgischen Vollzüge im Gottesdienst pflegt, dann habt Ihr wohl eine ganz wichtige Stütze im Leben, ganz gleich, welche Richtung Ihr einschlagen werdet. – Aus eigener Lebenserfahrung weiß ich, wie gut es tut, sich im geistlichen Leben von den Büchern unserer Tradition berühren zu lassen. Vieles, was die Menschen im christlichen Orient vor Jahrhunderten erfahren haben und was sie aufgeschrieben haben, ist auch für uns heute in seiner Weisheit von bleibendem Wert. Wer sein Wissen in den Lehren der Väter vertiefen möchte, der kann die Bücher des Juhanon Kasjanus, des Iwanis, Leiter des Klosters und die Briefe des großen Makarius, des Antonius

und das Buch des Weges der Vollkommenheit des Philoxenus von Mabug (insbesondere das Ende des ersten Kapitels) und v.a., lesen. Dazu möchte ich Euch ermutigen.

2. Der Glaube an Gott, den Schöpfer, beinhaltet zugleich den Glauben an die Gleichwertigkeit von Frauen und Männern. Allen kommt dieselbe unveräußerliche Würde zu. Sie sind als Gottes Ebenbild zu achten und zu ehren. Dieses Glaubensfundament ermöglicht es uns, Gerechtigkeit walten zu lassen, wenn wir Jungen und Mädchen in ihrer jeweiligen Stellung in der Gemeinschaft der Kirche betrachten.

Alle Gläubigen haben Anteil am allgemeinen Priestertum. – Wenn in unserer Kirche nur Männer zu Priestern und Bischöfen geweiht werden, dann halten wir uns an das, was im Evangelium erzählt und überliefert wird und das als Grundlage unseres biblisch fundierten Glaubensverständnisses dient.

Alles, was Ihr vielleicht über die „Erstlingsgeburt“ gehört habt, ist unter der Voraussetzung zu verstehen, dass Gottes Liebe Männern und Frauen gleichermaßen zuteilwird und dass jedes menschliche Leben in gleicher Weise wertzuschätzen ist.

Die Tatsache, dass **Maria als Gottesmutter** verehrt wird, zeigt bereits, wie hoch die Wertschätzung der Frau in der Kirche ist.

3. Jugendlich zu sein bedeutet, sich für den Glauben und die Kirche engagieren zu können. Jungen und Mädchen ist solches Engagement – an den jeweiligen unterschiedlichen Orten – möglich. Unsere Religion ist eine Religion der Jugend. Jesus selbst hat als junger Mann gewirkt und hat bis zum Alter von 33 Jahren sein Lebenswerk vollbracht. In der Frühzeit der Kirche gab es Prophetinnen und Propheten. Auch heute noch ist Prophetisches in der Kirche gefragt. Oft entspringt dieser prophetische Impuls dem Geist der Jugend. Ihr seid eingeladen. Hört auf Eure innere Berufung. Unsere Kirche braucht Visionen und Träume junger Leute.

4. Aus unserem Glauben können wir Kraft und Mut schöpfen. Das solltet Ihr Euch stets bewusst machen. Gesundheit und Kraft sind von Gott geschenkte Gaben. Wir sollten sie auf Unvergängliches richten. Wir sollten – und auch Ihr solltet – wissen, dass der wahrhaft Mutige derjenige ist, der über alle seine Leiden und über sich selbst Herr ist. Der Weise sagt:

„Besser ein Langmütiger als ein Held, besser einer, der sich selbst beherrscht, als einer, der Städte erobert“ (Sprüche 16,32). Arbeitet an Euch. Erzieht Euch selbst!

Wenn wir auf den Lebens- und Leidensweg Jesu schauen, kann uns klar werden, dass es nicht immer leicht sein muss, das Leben zu bewältigen. Anfeindungen und Verfolgungen hat der Herr getragen. Sein Martyrium ist uns zum Vorbild gegeben, das uns auch in schweren Zeiten Halt und geistliche Stärke zu geben vermag. Denn er ist uns vorangegangen.

Das bedeutet zugleich aber auch, sich den Leidenden zuzuwenden und deren Leid zu lindern, denn in jedem Leidenden begegnen wir dem Herrn. Engagiert Euch im Sozialen.

5. Die Versuchungen der modernen Gesellschaft sind nicht gering. Durch den Umgang mit positiven Menschen kann man sich vor negativen Einflüssen schützen. In der biblischen Tradition heißt es: *„Lasst euch nicht irreführen! Schlechter Umgang verdirbt gute Sitten“* (1 Kor 15,33). Isaak der Syrer sagt: *„Hab mehr Angst vor deinem Umgang als vor deinen Feinden.“*

In vielen kirchlichen Gruppierungen ist man um ein solches positives Umfeld bemüht. Schaut Euch um, ob Euch die angebotenen Aktivitäten der Kirche zusagen und wählt etwas, was Euch zusagt. Ihr werdet wahrscheinlich sehen: Es lohnt sich. Denn es ist auch etwas für Euch dabei, sei es bei den Sängerinnen, Messdienerinnen und Messdienern oder woanders.

Vor allem: **Bemüht Euch darum, die Gebote Gottes vom ganzen Herzen und ganzer Kraft einzuhalten, auch wenn es schwer fällt. Und wenn Ihr versagt, könnt Ihr darauf vertrauen, dass Gott alle, die umkehren, wieder annimmt, er freut sich so wie eine Frau, die eine Münze verloren hat, wenn sie diese wiedergefunden hat, so wird es uns im Evangelium erzählt.**

6. Es gibt Hilfsmittel, die es erleichtern, uns in ein gottgefälliges Leben einzuüben. Dazu gehören Buße, Fasten, Askese und Enthaltbarkeit.

Das Fasten besteht in der Übung des Geists, Kraft zu sammeln, um sich im Leben vor Gott zu stärken. Es dient auch dazu, auf etwas

zugunsten der Armen, Waisen und Witwen zu verzichten.

Das Ziel der Askese ist das Gespräch mit Gott und die Hoffnung auf sein Erbarmen.

Wer entschlossen ist, den Weg des Herrn zu gehen, findet die richtigen Wege, die der Herr gewiesen hat und die dann unsere heiligen Kirchenväter festgelegt haben. Der Sieg kommt letztlich von Gott. Das Wort des Iwanis, des Klosterleiters weist in die Richtung, die uns gezeigt wird: *„Alle Menschen können sich mit Gott durch Buße versöhnen.“*

7. Zum Abschluss möchte ich auf etwas hinweisen, das viele Menschen hier im Westen zu vergessen scheinen, die sich nur auf Weltliches und Diesseitiges ausrichten. Mit den Worten des Apostels Paulus können wir unsere Überzeugung dem entgegensetzen: Unsere Stadt ist im Himmel und von *dort* erwarten wir unseren Retter. Dies sollten wir im Herzen bewahren, wenn wir unsere Werke und Wege betrachten angesichts der Vergänglichkeit des Lebens und der Verheißungen ewigen Lebens. Wodurch haben wir die Gemeinschaft mit Gott gestört? Wie können wir wieder in Gemeinschaft mit Ihm leben?

Wenn wir diese und ähnliche Fragen in Betracht ziehen, gleichsam auf dem Hintergrund der Verheißungen des Herrn, kann uns der Glaube darin stärken, dass wir in sein göttliches Licht treten und an Seinem Festmahl mit den Heiligen teilhaben dürfen.

Es stärke und behüte Euch auf allen Euren Wegen der dreieinige Gott!

وَهُنَا: هُنَا أَبَا خَابَا مَدِشَعُتَيْ هَابِ شَلَخَا خَد: كَه
 هُنَا حُكْمًا وَحَقْدًا مَدِشَعُتَيْ مَتَه أَبِ وَمَ هَبْدَا
 كَه هُنَا وَلَا خَد: (جَب مَدَا وَيَاوَمَه) مَحَد: كَه
 مَحْمَد كَه (لُحْدَا) جَب مَتَعَرَيْ مَتَيْ سَعْدَا وَسَقَا
 هَاهُ كَرْتَا: مَحْمَد مَدِشَعُتَيْ هَاهُ مَتَيْ جَبْرَا هَاهُ لَا
 مَدِشَعُتَا مَحْمَد مَدَه: وَمَتَه: هَاهُ مَحْمَدَيْ
 هَاهُ مَدَه: هَاهُ مَدَه وَمَه: حَلْطُشَلْطَيْ. أَمَب.

مَه سَكَمَتَيْ هَاهُ مَتَيْ هَاهُ مَتَيْ حَلْطُشَلْطَا وَمَدَا: هَاهُ مَدَا
 وَمَتَيْ كَاه.

اُجَّهْ اِهْ وَبْ مَعِ الْكُلْ اِهْ وَ الْكُلْ اِهْ وَ
 وَتَهْ اِهْ مَكْلَهْ وَ اِهْ اِهْ وَتَهْ اِهْ وَ اِهْ اِهْ
 مَكْلَهْ وَ تَهْ اِهْ وَتَهْ اِهْ وَ مَكْلَهْ وَ
 سَعَهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ
 اِهْ اِهْ

حَلِيْلَهْ وَ حَلِيْلَهْ حَلِيْلَهْ

حَبِيْلَهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ
 مَكْلَهْ وَ مَكْلَهْ مَكْلَهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ
 حَبِيْلَهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ aِهْ
 اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ aِهْ
 اِهْ اِهْ aِهْ اِهْ aِهْ aِهْ
 وَتَهْ aِهْ اِهْ aِهْ aِهْ aِهْ aِهْ
 وَتَهْ aِهْ aِهْ aِهْ aِهْ aِهْ aِهْ
 وَتَهْ aِهْ aِهْ aِهْ aِهْ aِهْ aِهْ
 وَتَهْ aِهْ aِهْ aِهْ aِهْ aِهْ aِهْ

حَبِيْلَهْ وَ اِهْ aِهْ aِهْ aِهْ aِهْ aِهْ
 اِهْ aِهْ aِهْ aِهْ aِهْ aِهْ
 وَتَهْ aِهْ aِهْ aِهْ aِهْ aِهْ aِهْ
 وَتَهْ aِهْ aِهْ aِهْ aِهْ aِهْ aِهْ
 وَتَهْ aِهْ aِهْ aِهْ aِهْ aِهْ aِهْ
 وَتَهْ aِهْ aِهْ aِهْ aِهْ aِهْ aِهْ
 وَتَهْ aِهْ aِهْ aِهْ aِهْ aِهْ aِهْ
 وَتَهْ aِهْ aِهْ aِهْ aِهْ aِهْ aِهْ

حَبِيبُهُ لَا يَبِيَّ كَلِمَةً فَلَيْ حَسْبُا وَحَمُّ مَقْتَلَا
حَقِيقَا وَحَمُّ حَقِيقَا وَتِلْكَ حَقِيقَةُ حَقِيقَا وَتِلْكَ
حَسْبُ حَمِّ كَلِمَا. مَرْبِي حَسْبُ حَقِيقَا وَتِلْكَ حَقِيقَا وَتِلْكَ
كَلِمَا لَا تَبِيَّ تِلْكَ وَتِلْكَ وَتِلْكَ.

:අනුගතය අනුගතය

أَمَّا وَصَلُوكَ جَهَنَّمَ مَغْتَسِبِينَ بِأَلْسِنَةٍ حَقْنَةٍ مِّنْ دُونِ
مَعْدِنَةٍ مِّنْ هَٰؤُلَاءِ مَبْعُوثًا فِيهَا وَجِبَالٌ مِّنْ ذَهَبٍ وَمَعْدِنُهَا
وَأَشْكَافُهَا مَبْعُوثًا فِيهَا تَدْوِي وَمَعِينٌ حَقٌّ مِّنْهَا هَٰؤُلَاءِ أَصْحَابُ
وَلَا تَدْعُوا لَهُمْ مَخْلُوفًا أُفْلَحَ حَقَّتْ لَهُمْ حَقَّتْ.

: ५७७७७ ५७७७७

أَمَّا وَحْدًا وَتَبَعًا لِحَاوِسِهِ بَصَائِدًا وَمُذُنًا مُعْتَصِدًا
لَحْمَتَنَا لِقَاتِنَا وَهُمْ مُذُنٌ هِيَ أَلْحَقُهَا مَبْنَعًا وَحَدَّهُ وَنُ
لِحَدِّهَا وَمُذُنًا مَقْبَرًا أُجْعَلُ إِلَّا سُبُوحًا وَتَهْلِيلًا وَجَبْرًا
كَافًا مَبْنَعًا أَلْحَقْتَهُ مَقْبَرًا هَكْلًا حَبْرًا مَعْنَى نَفَقَةٍ
جَبْرًا مَدْلُوكًا كَمَدْلُوكًا مَقْبَرَةً مَقْبَرًا (حَبْلًا) وَتَحْفَافًا
هَنْزًا أَيْ مَعْنَى مَجْدُودًا هَكْلًا وَهَكَذَا أَلْحَقْتُهُ حَبْلًا
إِنَّمَا حَبْلًا شَعْرًا وَمَقْبَرَةً هَكْلًا هَكْلًا هَكْلًا لَأَحَبُّهَا
وَتَبَعًا لَهُ .

بِمَعْقَلٍ لِّقَعْمِهِ حَبْرًا حَبْرًا هَمْسَتًا وَهَوَّهَ أَمْرًا حَبْرًا
 لَازِمًا كَه. أَمِنْ حَبْرٍ لِّلْمَسْمُومِ هَمْسَتًا: "وَسَلَّ" مَع
 حَبْرٍ لَا وَهَّ مَع حَبْرٍ حَبْرًا

مَعْرُوفٌ مَعْرُوفٌ مَعْرُوفٌ مَعْرُوفٌ

هَكَذَا مَع كَلَامِهِ وَحَبْرًا مَعْرُوفًا أَوْ
 مَعْرُوفًا قَصِيدًا: مَع. أَلَا كُنَّا وَفَعْلًا أَنَّهُ حَبْرٌ
 وَحَبْرٌ لَا مَعْرُوفٌ هَوَّهَ حَبْرًا كَلَامًا: أَلَا هَوَّهَ كَلَامٌ هَمْسَتٌ
 أَنَّهُ مَلْفٌ هَمْسَتٌ كَلَامٌ هَمْسَتٌ هَمْسَتٌ حَمْرًا
 وَمَعْرُوفًا وَهَمْسَتًا.

هَكَذَا زَمًّا وَهَّ أَحَدًا مَصْطَلَحًا هَمْسَتٌ
 مَصْطَلَحًا هَمْسَتٌ هَمْسَتٌ هَمْسَتٌ حَبْرًا مَصْطَلَحًا حَمْرًا
 زَمًّا.

زَمًّا أَوْ كَلَامًا مَصْطَلَحًا مَع مَكَّةً مَجْرَمٌ مَصْطَلَحًا
 لِقَعْمِهِ: أَلَا وَهْمًا هَوَّهَ حَبْرًا وَهَمْسَتًا حَبْرًا
 هَمْسَتًا حَبْرًا مَع مَكَّةً لَأَكْهًا هَمْسَتًا هَمْسَتًا حَبْرًا
 مَكَّةً حَبْرًا كَلَامًا.

حَبْرٌ هَمْسَتٌ زَمًّا هَمْسَتًا مَجْرَمٌ وَهَمْسَتٌ إِنْ
 وَهَمْسَتٌ هَمْسَتٌ أَوْ هَمْسَتًا حَبْرًا زَمًّا مَصْطَلَحًا وَهَمْسَتًا
 مَع مَكَّةً وَهَمْسَتًا هَمْسَتًا هَمْسَتًا هَمْسَتًا هَمْسَتًا
 هَمْسَتًا هَمْسَتًا هَمْسَتًا هَمْسَتًا هَمْسَتًا هَمْسَتًا.

כִּי הָיָה הָיָה וְלֹא תִחַד כִּי מִי פְּמִינִי
וְנִעְמָהּ וְהִנֵּה אֲחִי וְלֹא יָשָׁה עִמָּךְ מְלִיכָה.

הַחֲכָמִים הַשְּׂמִינִים:

הָכֵן לְיָדֶיךָ מִי מִינֵי מִינֵי וְהִנֵּה מִי
אֲכִי וְהִנֵּה כִּי חֲכָמִים מִינֵי חֲכָמִים. אֲלֹא אֲכִי
וְחֲכָמִים אֲזַכֵּיר וְחֲכָמִים מִינֵי "וְהִנֵּה חֲכָמִים
וְחֲכָמִים חֲכָמִים חֲכָמִים" (1 מִינֵי 33:15)
מִינֵי חֲכָמִים חֲכָמִים חֲכָמִים מִינֵי חֲכָמִים מִינֵי.
הָכֵן מִינֵי חֲכָמִים וְהִנֵּה חֲכָמִים וְהִנֵּה חֲכָמִים
חֲכָמִים חֲכָמִים חֲכָמִים חֲכָמִים חֲכָמִים חֲכָמִים
לֹא מִינֵי חֲכָמִים מִינֵי חֲכָמִים חֲכָמִים חֲכָמִים
חֲכָמִים חֲכָמִים חֲכָמִים חֲכָמִים חֲכָמִים חֲכָמִים.

אֲלֹא וְחֲכָמִים חֲכָמִים וְהִנֵּה חֲכָמִים חֲכָמִים חֲכָמִים
וְלֹא מִינֵי חֲכָמִים חֲכָמִים חֲכָמִים חֲכָמִים חֲכָמִים חֲכָמִים.

הַחֲכָמִים הַשְּׂמִינִים:

לֹא מִינֵי חֲכָמִים חֲכָמִים חֲכָמִים חֲכָמִים חֲכָמִים
חֲכָמִים חֲכָמִים חֲכָמִים חֲכָמִים חֲכָמִים חֲכָמִים
חֲכָמִים חֲכָמִים חֲכָמִים חֲכָמִים חֲכָמִים חֲכָמִים
חֲכָמִים חֲכָמִים חֲכָמִים חֲכָמִים חֲכָמִים חֲכָמִים

مَتَّبِعَا (وَهُنَّ) وَبِأَنفُسِهِنَّ (مَتَّبِعَاتٌ) مَتَّبِعَاتٌ أَبَا إِبْرَاهِيمَ
 وَمُحَمَّدًا خَلَا نَعْمَةً وَمِنْهُمْ هُوَ مَعَهُ وَأَعْلَاهُ فَاخَذَهُ
 وَبَنِيَهُمَا هَمْدُهُمَا وَمَعَهُمَا هَمْدُهُمَا وَآهَوَهُ هَزْهَوَهُ
 هَاهُوَهُمْ هَزَنُوا وَهَذَا هُوَ مِنْهُ (سَمِعْنَا وَحَدَّثْنَا وَنَحْنُ
 أَكْثَرُ خَلَا مَعَهُمَا وَلَاؤُنَّ وَكَلْنَا) هُوَ وَمَنْ تَحَدَّثَا وَسَا
 سَامَا لَا فُسَمَا حُوَ

سَلَا مَحَبَّةً مَحَبَّةً

حَبِّ سَمِعْنَا سَلَا مَعَهُ حَبًّا أَنَّهُ مَعَهُ أَكْثَرُ
 مَحَبَّتًا حَبْلُهُمَا مَحَبَّتُهُ حَبْلُهُ حَبْلُهُ وَزَهْرًا وَسَنَا
 وَحَبْلًا إِنْهُمَا وَأَمْلَاهُ حَبْلُهُ لَا مَحَبَّتًا هَذَا مَحَبَّتًا
 هَذَا حَبْلُهُ أَسْبَبَ هَذَا حَبْلُهُ مَحَبَّتُهُمَا حَبْلُهُ
 حَبْلُهُ حَبْلُهُ وَحَبْلُهُ وَأَمْلَاهُ أَمْلَاهُ وَحَبْلُهُ
 خَلَا نَعْمَةً خَلَا نَعْمَةً هَذَا نَعْمَةً هَذَا
 حَفْلُهُمَا وَحَبْلُهُمَا هَذَا حَفْلُهُمَا أَمِنْ حَبْلُهُمَا: "لَحَبْ
 هَذَا حَبْلُهُمَا وَحَبْلُهُمَا: هَذَا حَبْلُهُمَا وَحَبْلُهُمَا وَحَبْلُهُمَا
 مَحَبَّتًا" (مَحَلًّا 16: 32).

هَذَا هُوَ أَمْلَاهُ وَمَحَبَّتًا مَعَهُ مَحَبَّتًا وَنَعْمَةً نَعْمَةً
 حَبْلُهُمَا هَذَا حَبْلُهُمَا لَحَبْلُهُمَا حَقَّتًا: حَبْلُهُمَا حَبْلُهُمَا
 وَحَبْلُهُمَا مَحَبَّتًا أَمْلَاهُ وَحَبْلُهُمَا: نَحْلُهُمَا حَبْلُهُمَا هَذَا
 هَذَا حَبْلُهُمَا حَبْلُهُمَا مَحَبَّتًا: أَلَا حَبْلُهُمَا وَحَبْلُهُمَا

[illegible]

فَمِنْهَا إِسْمُنَا وَهَمَّ نَا لَا أَهْدُكَ وَامَّا لَوْ
أَتْنَا وَصْنَةً إِيَّا: سُبَا وَحَلَا وَهَمَّ نَا كَمَعْنَةً خَم
مَعْنَةً حَلَا وَهَمَّ نَا وَهَمَّ نَا وَهَمَّ نَا وَهَمَّ نَا
حَبْنَةً حَمَّ نَا وَهَمَّ نَا: "رَكْعَةً أَيْ حَمَّ نَا
مُحَمَّدٌ". حَبُّ لُحٍّ وَهَمَّ نَا لَا أَهْدُكَ وَهَمَّ نَا
وَصْنَةً إِيَّا مَبْعَدًا أَيْ وَلَا أَهْدُكَ إِلَّا أَنْ كَمَعْنَةً مَبْعَدًا
وَصْنَةً أَيْ أَهْدُكَ حَبَّ إِيَّا مَبْعَدًا حَبَّ مَبْعَدًا: وَهَمَّ نَا
أَيْ وَهَمَّ نَا نَحْنُ مَبْعَدًا وَهَمَّ نَا أَيْ لَا حَمَّ
أَيْ أَهْمَّ نَا أَيْ سُبَا مَبْعَدًا حَبَّ نَا وَهَمَّ نَا.

وَأَوْفَىٰ حَيْثُ الْوَسْطَىٰ ۚ وَالْمَسَاجِدُ كَمَا تَبْصُرُ ۚ أُولَٰئِكَ لَفِي خَيْرٍ مِّمَّا يَشْكُرُونَ ۚ
وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ ۚ أَنَا أَعْلَمُ بِمَا يَشْكُرُونَ ۚ

حَسْبُكَ اُمْنِيَّ وَحُبُّكَ اِلَهًا لَا تُصَدِّقُ حَقُّكَ اَوْمًا .
هَلْفُكَ رَكْعًا وَفَصْلُكَ وَهَجٌ ، هَمُّنُكَ اُمْنِيَّ حَرْكُكَ اِلًا
وَهَاكِي مَعِ مَسْبُوكِ حَبْلًا هَمُّنُكَ وَاَلَا حَبْرُ مَدِينَةٍ ، وَهَكُنَّا

[illegible]

بِحُلُمِهِمْ مِمَّا قَتَلُوا مَذْنُورًا وَإِذْ
 الْإِسْرَافُ فِي آلِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ الْحَرِيقِ (١) مِمَّا
 سَبَّأُوا فِي كِتَابِ وَرَقِهِمْ مَذْكُورًا (٢) أَوْ مَحْكُومًا عَلَيْهِ
 (١) مِمَّا سَبَّأُوا أَوْ مِمَّا سَبَّأُوا (٢) أَوْ مِمَّا سَبَّأُوا
 لَهُ الْأَعْدَاءُ مِنْ قَوْلِهِمْ مَحْكُومًا وَفِي قَوْلِهِمْ
 وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ الْحَرِيقِ (١) مِمَّا سَبَّأُوا (34:14)

هَبْ هِنَا اَيْدِيَا حَمِيْمَتُوهُ مَعَ اَهْلِهِ وَحَبِيْبِهِ
 هَهُمْ كَيْدَا وَالْمُحَلِّمَاتُ لَهْ حَيَاتَا وَوَقَاتَا اَلْحَلَالُ مَلِكُ حَرَمِ
 حَقْلَاهُ فَعَلَسَتْ رَحَاتَا هَهْمَا لَا مَحِيْلَا هَصْبَاهُ اَلْ
 اَلَا رَهْمَا هَلَا حَيَاتَا وَحَيَاهَا هَلَحِيْمَتَا مَلِكَا وَهَمْدَا

מִיָּהּ חָיָה וְחַיִּים אֲהַבְתָּהּ מִיָּהּ חָיָה וְחַיִּים אֲהַבְתָּהּ (אָכַל)
 אֲכַלְתָּהּ (אָכַל) מִיָּהּ חָיָה וְחַיִּים אֲהַבְתָּהּ אֲכַלְתָּהּ.
 עֲשֵׂהָ בְּ: מִלְּכָה וְשִׁלְמִי חֲכָמָה וְלֹא מִלְּכָה בְּ מִיָּהּ
 תִּתֵּן: מִיָּהּ חָיָה וְחַיִּים אֲהַבְתָּהּ וְלֹא חֲכָמָה: מִיָּהּ
 מִמְּחִסֵּי חֲכָמָה וְלֹא חֲכָמָה בְּמִיָּהּ וְחַיִּים אֲהַבְתָּהּ.

עֲשֵׂהָ בְּ: מִלְּכָה וְשִׁלְמִי חֲכָמָה:
 עֲשֵׂהָ בְּ: מִלְּכָה וְשִׁלְמִי חֲכָמָה:

בְּ: חָיָה וְחַיִּים אֲהַבְתָּהּ מִיָּהּ חָיָה וְחַיִּים אֲהַבְתָּהּ
 עֲשֵׂהָ בְּ: מִלְּכָה וְשִׁלְמִי חֲכָמָה וְלֹא מִלְּכָה בְּ מִיָּהּ
 אֲכַלְתָּהּ מִיָּהּ חָיָה וְחַיִּים אֲהַבְתָּהּ אֲכַלְתָּהּ (אָכַל)
 מִיָּהּ חָיָה וְחַיִּים אֲהַבְתָּהּ מִיָּהּ חָיָה וְחַיִּים אֲהַבְתָּהּ
 וְלֹא מִיָּהּ חָיָה וְחַיִּים אֲהַבְתָּהּ מִיָּהּ חָיָה וְחַיִּים אֲהַבְתָּהּ
 וְחַיִּים אֲהַבְתָּהּ: עֲשֵׂהָ בְּ: מִלְּכָה וְשִׁלְמִי חֲכָמָה
 מִיָּהּ חָיָה וְחַיִּים אֲהַבְתָּהּ (אָכַל) מִיָּהּ חָיָה וְחַיִּים אֲהַבְתָּהּ
 חֲכָמָה וְחַיִּים אֲהַבְתָּהּ מִיָּהּ חָיָה וְחַיִּים אֲהַבְתָּהּ
 וְחַיִּים אֲהַבְתָּהּ: עֲשֵׂהָ בְּ: מִלְּכָה וְשִׁלְמִי חֲכָמָה
 מִיָּהּ חָיָה וְחַיִּים אֲהַבְתָּהּ (אָכַל) מִיָּהּ חָיָה וְחַיִּים אֲהַבְתָּהּ
 חֲכָמָה וְחַיִּים אֲהַבְתָּהּ מִיָּהּ חָיָה וְחַיִּים אֲהַבְתָּהּ
 וְחַיִּים אֲהַבְתָּהּ: עֲשֵׂהָ בְּ: מִלְּכָה וְשִׁלְמִי חֲכָמָה
 מִיָּהּ חָיָה וְחַיִּים אֲהַבְתָּהּ (אָכַל) מִיָּהּ חָיָה וְחַיִּים אֲהַבְתָּהּ
 חֲכָמָה וְחַיִּים אֲהַבְתָּהּ מִיָּהּ חָיָה וְחַיִּים אֲהַבְתָּהּ
 וְחַיִּים אֲהַבְתָּהּ: עֲשֵׂהָ בְּ: מִלְּכָה וְשִׁלְמִי חֲכָמָה

رَحِيمُهُ ، فَهَذِهِ هِيَ وَهَذِهِ هِيَ (أَبَا) هَذِهِ هِيَ
 حَبِّ وَهَذِهِ هِيَ ، هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ (مُحَمَّدًا
 هَذِهِ هِيَ) هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ (أَبَا هَذِهِ هِيَ
 إِبْرَاهِيمَ) هَذِهِ هِيَ ، هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ . هَذِهِ هِيَ
 لَأَحَدُهُمَا قَبِيلًا وَمِنْهُمْ هَذِهِ هَذِهِ هَذِهِ هِيَ .

❖ هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ وَهَذِهِ هِيَ (أَبَا) هَذِهِ هِيَ وَهَذِهِ هِيَ
 وَهَذِهِ هِيَ ، هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ ، هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ ،
 هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ وَهَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ وَهَذِهِ هِيَ
 هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ وَهَذِهِ هِيَ ، هَذِهِ هِيَ ، هَذِهِ هِيَ
 هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ وَهَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ وَهَذِهِ هِيَ
 وَهَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ وَهَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ .

هَذِهِ هِيَ (أَبَا) هَذِهِ هِيَ وَهَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ
 هَذِهِ هِيَ وَهَذِهِ هِيَ : "هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ ...
 هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ وَهَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ"
 (مِثْلُهُ 5+2:103) : "هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ
 هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ ، هَذِهِ هِيَ ، هَذِهِ هِيَ ،
 هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ ، هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ ، هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ"
 (مِثْلُهُ 2:17) : هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ
 وَهَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ
 هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ ، هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ
 هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ ، هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هِيَ

وَلَكِنَّا مَوَدَّةَ بَيْنِنَا ۖ وَهَئِنَّمَا لَمُحَسَّبٌ يَوْمَئِذٍ حَسَبُهُ
أَخِي. هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِلَّةٌ مِمَّا نَبَايَ وَحُمَا ۖ وَمَا
مَحَسَّبٌ يَوْمَئِذٍ حَسَبُهُ إِلَّا حُسْبُكَ (الْمُؤَمِّعَةُ). هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ
مِلَّةٌ مِمَّا نَبَايَ مِلَّةٌ مِمَّا نَبَايَ مِلَّةٌ مِمَّا نَبَايَ
مِلَّةٌ مِمَّا نَبَايَ مِلَّةٌ مِمَّا نَبَايَ مِلَّةٌ مِمَّا نَبَايَ.

[illegible]

مَعْلَمَتُهُ إِذَا مَرَّ بِهَا حَسِبَ أَحْمَدٌ لَا يُفْقِدُ
حُجَّتَهُ مَعَ هَذِهِ إِذْ ذُوهُ إِذَا وَجَّهَتْ مِنْ شَفَةِ صَفَا
حَمْدٍ وَكَلِمَاتُهَا أَمَّا وَجَّهَتْ وَتَسْكُنُ: وَأَمَّا مَا أَهْمُهَا

وَمَبْعُهُ الْا (وَكُلُّهُ لِهِنَّ هَكَذَا مَعَهُنَّ). هَاتَا مَعَهُ
 حَلَا هَعْنَه لِهِنَّ (وَكُلُّهُ لِهِنَّ هَكَذَا مَعَهُنَّ) (أَب لِهِنَّ مَبْر
 وَبَبَه) أَلَا لَ مَعْنَسِي لَاهُفَا وَبَبَه: قَا (وَب لِهِنَّ
 سَلَا وَبَلَّتْصِي أَنِي حَلْفُوسَه لَ (أَب نَقَقَ حَوَا). حَم
 حَلْفَه لَ مَعْنَسِي لِهِنَّ (وَكُلُّهُ لِهِنَّ هَكَذَا مَعَهُنَّ) (حَسَقَا)
 وَلَا لِهِنَّ لَ وَبَلَّتْصِي لَ هَكَذَا مَبْرَا وَبَلَّتْصِي مَعْنَسِي
 هَاتَا وَبَلَّتْصِي هَاتَا وَبَلَّتْصِي: حَلَا مَعْنَسِي لِهِنَّ
 هَاتَا وَبَلَّتْصِي مَعْنَسِي؟

أَلَا وَبَلَّتْصِي وَبَلَّتْصِي مَعْنَسِي لِهِنَّ
 نَه وَبَلَّتْصِي حَلْفَا وَبَلَّتْصِي نَفْسِي طَاهَنَافَه: هَاتَا نَه وَبَلَّتْصِي
 وَبَلَّتْصِي: هَاتَا وَبَلَّتْصِي مَعْنَسِي وَبَلَّتْصِي: هَاتَا وَبَلَّتْصِي
 أَنَه نَفْسِي هَكَذَا وَبَلَّتْصِي وَبَلَّتْصِي: هَاتَا وَبَلَّتْصِي
 وَبَلَّتْصِي (وَكُلُّهُ لِهِنَّ هَكَذَا مَعَهُنَّ): حَم لِهِنَّ
 هَاتَا.

2. لَه وَبَلَّتْصِي هَاتَا وَبَلَّتْصِي مَعْنَسِي لِهِنَّ: هَاتَا
 هَاتَا وَبَلَّتْصِي وَبَلَّتْصِي: هَاتَا وَبَلَّتْصِي مَعْنَسِي
 هَاتَا وَبَلَّتْصِي: هَاتَا وَبَلَّتْصِي: هَاتَا وَبَلَّتْصِي
 لَه نَه وَبَلَّتْصِي وَبَلَّتْصِي: هَاتَا وَبَلَّتْصِي
 وَلَا لِهِنَّ مَعْنَسِي مَعْنَسِي: هَاتَا وَبَلَّتْصِي
 مَعْنَسِي: هَاتَا وَبَلَّتْصِي: هَاتَا وَبَلَّتْصِي
 مَعْنَسِي (حَوَا مَعْنَسِي: هَاتَا وَبَلَّتْصِي: هَاتَا
 وَبَلَّتْصِي: هَاتَا وَبَلَّتْصِي: هَاتَا وَبَلَّتْصِي: هَاتَا

حَهُ ، مَعْقِبِ هَحْمَتًا وَهَوًا حَهُ ، حَبِ حَهُ ،
 مَعْقِبِ : مَنَنْهُ إِلَى مَهْلٍ ، حَبِ وَهًا أَحْمَدًا وَمَعِ أَحَا
 وَكَيْ كَيْ أَحْمَدًا : سَكَا هَكَبِ هَحْمًا لَا مَحْمَدًا حَرًا
 وَاحِدًا هَكَبِ وَهَسْتًا : مَهْنًا وَمَعَاكِهِ لَا وَحْدَهُ لَا حَرًا كَيْ
 لَحْمَهُ وَهَ مَكْلًا حَقْلَهُ ، أَحَبِ وَحَبَّيْ حَبَّاسِ هَجَّ
 أَهْ حَرْتًا حَبِ لُحِ الْأَسْمَاءِ كَيْ وَلَا تَسْمَعُ مَهْأُونًا مَعِ قُصْبِ .
 هَهَكَبِ وَهَ تَهَهُ ، مَحِيهِ وَتَهْ لَا أَحَبِ وَكَاهُ مَا
 بَقْدًا فَصْحَتَهُ ، مَهْلَاهُ قَهْ : هَاهَكَبِ وَحَدَّ مَعِ هَنُ مَا
 هَهَهُ مَا مَهْلَاهُ : تَهَهُ ، حَهُ ، مَهْأُونًا حَهُ
 وَهَصْبِي حَلَا سَلَا وَهَدَّتَا كَلَّتَا .

مَحْلًا مَعْبِي مَحْلٍ ، حَسَقَهَا هَمَكْحَتَهَا
 وَلَا هَهُ مَعِ إِلَّا مَعِ مَحْتًا مَبَّعًا لَأَحَبِ وَحَمَهُ مَا وَحْكَمَهُ
 أَنَّهُ ، حَبِ مَهْصَبِي كَهَ حَمْلًا ، حَلَا : حَهْجَهْهَا :
 حَكْمَهُهَا : هَهَهُهَا وَحَدَّ حَرْتًا حَقًّا : حَهْجَهْهَا وَتَمَقُّدًا :
 سَلَا هَحِيحَهْهَا هَهْجَهْهَا : هَهْلًا هَمَحْمَدًا : أَحْمَدًا
 هَمَبَّعَهُهَا : زَهْمًا هَحْمَهُهَا هَلَنْجَهْهَا : مَهْجَهْجَهْهَا
 هَهْجَهْهَا : أَحْمَدًا هَاهُهَا : مَحْلًا هَمَقَحْتًا حَمَّتَتَا .

إِلَّا حَبْلًا بَعَا حَهَكَبِ أَمَّا كَيْ لَحْمَهُ وَهَ مَكْلًا
 حَلَا أَوَّلًا وَكَلَّزْ : قَامَدَ هَنْبَهَا هَمَحْمَدًا مَحْمَدًا
 هَلْأَوْرَهَا مَحْمَدًا ، هَاهَدَ وَهَ مَحْمَدًا هَمَحْمَدًا هَاهُهَا
 مَعِ هَحْمَتًا أَفْتًا أَحَبِ وَحَلِيئَهُهَا وَهَيَّتَا هَكْجَهْهَا
 وَمَعِ وَهَ حَحَا وَهَلِيئَهُهَا هَمْلَهَ (هَكَبِ هَحْمَتًا أَفْتًا)

ملک النجف

مَدَائِعُهُ اُ؛ وَهُسُّهُ اُ خَلِصُّهُ اُ
هُهْ؛ سُلُّ اُ؛ اُ؛ وَهْصُّهُ اُ؛ اُ؛ هُتَّجُّ اُ

فَتَّحْ بَعْقُورًا وَحَدَّحُوا رُؤُوسًا

Daniyel Budak • Suheyła Agirman • Mesut Agirman • Habib Temiz
Zela Malle • George Murad • Süleyman Edis • Gabriel Agirman
Sakay Budak • Goldberg GmbH • Gabriyel Varli
Ferit Agirman • Gabriel Varli • Fehmi Celik • Tomas Agirman
Yakup Agirman

ܡܠܐ ܕܝܚܝܐ
ܡܠܝܬܐ ܕܝܚܝܐ ܕܝܚܝܐ ܕܝܚܝܐ ܕܝܚܝܐ
ܡܠܝܬܐ ܕܝܚܝܐ ܕܝܚܝܐ ܕܝܚܝܐ ܕܝܚܝܐ

ܡܠܐ ܕܝܚܝܐ:
ܡܠܝܬܐ:

ܡܠܝܬܐ ܕܝܚܝܐ ܕܝܚܝܐ ܕܝܚܝܐ ܕܝܚܝܐ
ܡܠܝܬܐ ܕܝܚܝܐ ܕܝܚܝܐ ܕܝܚܝܐ ܕܝܚܝܐ

ܡܠܝܬܐ ܕܝܚܝܐ:

ܡܠܝܬܐ ܕܝܚܝܐ ܕܝܚܝܐ ܕܝܚܝܐ ܕܝܚܝܐ

ܡܠܝܬܐ:

2013/07 (2000 ܢܥܡܠܐ)

ܡܠܝܬܐ ܕܝܚܝܐ ܕܝܚܝܐ ܕܝܚܝܐ ܕܝܚܝܐ
ܡܠܝܬܐ ܕܝܚܝܐ ܕܝܚܝܐ ܕܝܚܝܐ ܕܝܚܝܐ

ܡܠܝܬܐ ܕܝܚܝܐ ܕܝܚܝܐ ܕܝܚܝܐ ܕܝܚܝܐ:
ܡܠܝܬܐ ܕܝܚܝܐ:

ملک انجمن

مَدِينَةُ الْمَدِينَةِ وَالْمَدِينَةِ الْمَدِينَةِ
مَدِينَةُ الْمَدِينَةِ وَالْمَدِينَةِ الْمَدِينَةِ

المدينة الحرة
مَدِينَةُ الْمَدِينَةِ وَالْمَدِينَةِ الْمَدِينَةِ
وَالْمَدِينَةِ الْمَدِينَةِ

S KAD

والأصل له صم مَدِينَةُ
Kirchhausen-Heilbronn

مَدِينَةُ الْمَدِينَةِ وَالْمَدِينَةِ الْمَدِينَةِ

مَدِينَةُ الْمَدِينَةِ وَالْمَدِينَةِ الْمَدِينَةِ

مَدِينَةُ الْمَدِينَةِ وَالْمَدِينَةِ الْمَدِينَةِ
مَدِينَةُ الْمَدِينَةِ وَالْمَدِينَةِ الْمَدِينَةِ

مَدِينَةُ الْمَدِينَةِ وَالْمَدِينَةِ الْمَدِينَةِ

ܡܪܝܢܡܪ ܝܥܢܐܬܝܘܨ
 ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ
 ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ
 ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ

حما

۞ اٰتٰیهِمْ مِنْهُم مَّا رَزَقْنَاهُمْ ۚ ذٰلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ۝
 ۞ وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِمَا تَصِفُوْنَ ۝

وَأَمَّا الْفُلُ فَأَصْبَحَ نُجُومًا

विद्यया ऽमृतमश्नुते

منہ جسے قر

